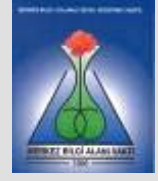

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI-1999

e Bülten

Aylık Elektronik Dergi

Sayı: 094

Ekim 2011

SEVGİLİ OKUYUCU DOSTLARIM

Değerli Enkarnasyondaşlarım..!

Kader, en kapsamlı şekliyle, Dünya üzerinde bulunuşumuzla karşımıza çıkar... Kişi, eğer Dünya'da bulunuşunu kendi irade ve isteği ile seçmiş olduğunun bilincinde değilse, bu durumu kader denilen bir anlayışa bağlamak zorundadır...

Dünya'nın gerek kendi etrafında, gerekse güneş etrafında dönüş hızı bellidir... Bu durumun insanlar üzerinde büyük etkileri vardır... Bu hızlardaki en ufak değişim, Dünya üzerinde yaşayan canlıları, biyolojik ve psikolojik yönden muazzam etkiler... Galaksimizdeki diğer gezegen ve yıldızların da, Dünya'ya ve dolayısıyla bizlere önemli etkileri vardır...

Yeryüzünde yaşayan canlılar, yeryüzünün fizik yasalarına uymak zorundadırlar... Cisim düşer, su ıslatır, ateş yakar... Havanın sıcak ya da soğuk oluşu, ayın gökyüzündeki konumu davranışlarımızı etkiler... Görülüyor ki, fizik bedenimiz, beynimizin faaliyetleri ve davranışlarımız, yine fiziksel birtakım etkilere, şartlara bağlıdır...

Belirli ses frekansları aralığını duyuyor, belirli ışık frekansları aralığını görebiliyoruz... Sahip olduğumuz bedenin algılama gücünün sınırları içinde mahkûmuz... Bütün bunlar, kader gibi algılanabilir...

Kişi, kullanmak, deneyimlemek ve bu yolla idrakler edinmek ve ruhen gelişmek için yeryüzünün bütün bu fizik yasalarını, fizik şartlarını kendi irade ve isteği ile seçtiğinin bilincindeyse, bütün bunların kader olmadığını anlar...

Fizik plandaki dalga dalga genişleyen kader çemberleri, fizik ötesi âlemde de sürer gider...

Davranış ve düşüncelerimizin çevremizdeki insanlara bağlılığı, en kaba fizik

seviyeden başlayarak, ince, süptil seviyelere kadar devam eder...

Örneğin, bilim adamlarının, Kirlian cihazıyla, biri iradi olarak öfkelenmiş iki insanın elini incelerken elde ettikleri sonuç ilginçtir... Öfkeli olan kişinin parmak uçlarından çok belirgin şerareler çıkmaya başlıyor ve karşısındaki ele yansıyor, çok geçmeden diğer kişi de, ortada hiçbir sebep yokken, huzursuzluk duymaya başlıyor... Oysaki bu iki kişi arasında fizik seviyede bir etkileşim olmamıştır...

Görülüyor ki, sınırsız bir hürriyetten söz etmek anlamsız olmaktadır... Çünkü fizik plandan psişik plana doğru gittikçe, birçok kader çemberleri içinde bulunduğumuzu, hürriyet bakımından gitgide sıkıştığımızı anlamış oluyoruz...

Bağımsızlık zannettiğimiz bir bağımlılık düzeni içerisinde bulunmaktayız... Ancak bu düzenin bütün koşullarını ve bu koşulların oluşturacağı bütün sonuçlarını bizler kendi istek ve irademizle seçmiş varlıklarız... Onun için "Eşref-i Mahlûk" denilenleriz...

Kader bağlarımızı spiritik alana kaydırduğumuzda, konunun daha da genişlediğini, çemberin daha da daraldığını görüyoruz...

Biliyoruz ki, ruhsal varlıklar olarak bizler, kendimize ait bazı bilgileri açığa çıkartıp uygulamalarını yapmak üzere fizik planlarla ilişki kuranlarız... Her varlık, tekâmülüyle ilgili ihtiyaçlarına cevap bulmak, birtakım evrensel yasaların şuuruna varmak hususunda kendisini yükümlü görür ve bu yüzden de evreni dolduran maddesel ortamlara doğar... Örneğin, sayısız planetler içinde Dünya'ya enkarne olan insanın belirli maksatları vardır... Belirli bir maksatla gelmek, belirli bir kaderle gelmek manasına gelir... Varlıkların, geleceğe ait niyet ve yönlerinin nitelikleri, onlara en derinden bağlı ve vazgeçilmesi, değiştirilmesi hemen hemen

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

imkânsız olan mukadderleri gibidir... Varlığın bu mukadderi, tekâmül ihtiyaçları bakımından işlemek zorunda olduğu hayat planında programlanmıştır...

Ancak bütün bunların seçimini yapan, varlığını bizatihi kendisi olduğuna göre, buna mukadderat denmeli mi..?

İnsanlar doğarken birçok sorumlulukları da taşıyarak Dünya'ya gelirler... Yani deterministik yasalar gereği, sebep-sonuç ya da karma yasası gereği, geçmiş enkarnasyonlarda birikmiş olan kaba tortuları atmak, daha duru bir hale gelmek için de, bu Dünya'ya doğuş söz konusudur... Geçmiş hayatlarımızdaki tatbikatlarımızın müspet veya menfi telafileri ile ilgili zorunluluklar da, sanki kaderimizin diğer bir yönünü oluşturur gibidir...

Bireysel zorunlulukların oluşumunda rolü bulunan başlıca etkenlerden biri de, Dünya Okulu'nun eğitim ve öğretim amacına bağlı bilgi, deney ve gelişim zorunluluğudur...

Bilindiği gibi Dünya, her şeyden önce bir tekâmül okuludur... O'nun bir amacı vardır ve bu amaca bağlı bilgiler, deneyler ve bir gelişim zorunluluğu söz konusudur... Yaradan mekanizma, görevi gereği canlıların tekâmül hedef ve aşamalarını sınırlar... Dünya Okulu'nun belli sınırlar içindeki bilgi, deney ve gelişiminden vazgeçilmez... Bu sınırlar içinde kalmak şartıyla, Dünya gezegeninde yaşayan ve yaşayacak olan varlıklar Yaradan Mekanizmaların yönetimi altında evrimlerini sürdürmek zorunluluğu ile karşı karşıyadır... Ayrıca, bu zorunluluğun dışında hareket de O'na hizmet olacaktır... Çünkü böyle bir reaksiyon da bizlerin gelişimimiz ile ilgili deneylerimize dâhildir...

Esasen yüksek seviyeden bakıldığında, Dünya beşerinin gelişim düzeyi pek ileri değildir... Ama gelişebilmesi ve yükselebilmesi için kendisine bir mukadder çizilmiştir... Kendisinin ne olduğunu, ne gibi bir değere sahip bulunduğunu, evrende kendisinden ne beklediğini anlayabilmek, bunu uygulayabilmek için bir mukaddere sokulmuştur... Ve bu yüzden, bu mukadderin sınırları dışına çıkma çabasını sarf etmeye zorlanmıştır... Çünkü bu efor, evren

bakımından çok önemlidir... Esasen sebep-neticice zincirlerinin işleyişini göremeyen, bağlı şuura sahip Dünya insanı, şuurlu filler işleyememektedir... Kaza yaparız, kader tahakkuk eder, körlemesine attığımız adımlar kaderi gerçekleştirir zannederiz...

İnsan, kendini bilince, şuuru açıldığı, aydınlandığı zaman, kader yolunda boynunda zincir olmadan ilerleyecek ve daha yüksek, daha kapsamlı kader planına tabi olacaktır... Ve kader denilen kaynağı belirsiz bir hükmün altından çıkacak, kendi kader koşullarını kendi oluşturduğunu idrak edecektir...

Ruhsal Yöneticiler, tekâmül amacıyla ilgili bu yönetme işini, sürekli olaylar tanzim ederek ve bizleri, rüyalar kanalıyla şuur altlarından etkileyerek yapmaktadırlar... Savaşlar, şiddet olayları, deprem, sel vs. gibi karşılaşılan toplumsal ve doğal olayların önemli bir özelliği, bizlere Dünya Okulu'nun amacına uygun hareket etmeye zorlayan tesirler taşımalarıdır... Böylelikle de, genel plana uygun hareket etmemiz sağlanmaktadır...

“Dünya Yaşamımız, ihtiyaçlarımızın tespiti ve tespit olunanların yürürlüğe konulmasından başka bir şey değildir...”

Daima işimiz seçimdir... Seçeriz, seçtiğimiz üzerinde tatbikatlar yaparız... Sonsuz koşulların sonsuz imkânları bizim seçimimizi beklemektedir... Seçen bizsek, sonuçlarını yaşayan bizsek, kaderi anlayışımızı yeniden değerlendirmemiz gerekmez mi..?

Kalbimdeki Rabbimin Işığı; Kalbinizdeki Rabbimin Işığını selamlıyor...

“Artık, Yeryüzündeki En Kutsal Yer Benim Kalbidir...”

İşliğimizin Bilgi; Yolumuzun Sevgi; Hedefimizin Vazife olabilmesi dualarımla...

Vakıf Başkanı
Nurettin ERSOY

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

DIYOR KI;

- **Kıyam etmek;** sığ idraklerimiz esnasında, bilgi'den bilgi'ye geçiş yaşanmakta olduğunun; esas olanın, bir tek derin idrak olduğunun; bizlerin, bu idrak içerisine, sığ idrakler vasıtasıyla şuur açılımları yapar ve zincirleme idraklerle şuur yayılımları yapar olduğumuzun; ancak aranan hakikat olan tek idrakin farkına varmaya başlar olduğumuzun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:217)

***

- **Kıyam etmek;** tek idrakin farkına varmaya başlayanın, o idrak bünyesindeki yayılım izlerinin belli olduğunun; çünkü gerçek konstrüksiyon üzerindeki ilerlemesi gereken yolu bulmuş demek olduğunun; artık o labirentin dışında olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:217)

***

- **Kıyam etmek;** detay bilgi ile haşır neşir olan Dünya beşerinin, varlığındaki bilgi yuvalarının kendisine sunmuş olduğu imkânı fark edememiş olduğunun; gerçek kapasitesini, gücünü ve vasıflarını bilememekte olduğunun; bütün bunları anlayabilmesi için, Hizmet Dönemi'nin kapanıp, Hâkimiyet Dönemi'nin kendisi için başlamış olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:217)

***

- **Kıyam etmek;** Hizmet Realitesinden alacağını alanların, bu realitenin, kendisini, aynı zamanda esas Bitiş Realitesi olan Hâkimiyet Devresine taşıdığıının **bilincine varmaktır...** (MYP/C:217)

***

- **Kıyam etmek;** Hâkimiyet Realitesinin, hükmetmek olmadığını; hüküm vermek olmadığını; hâkimiyetin, bilgi ile bir olmak olduğunun; hâkimiyetin, özünde, hakem olmayı taşıdığıının; uzlaşmayı, birleşmeyi ve birleştirmeyi taşıdığıının; yolcu iken yol olmayı, sahipken paylaşmayı taşıdığıının **bilincine varmaktır...** (MYP/C:217)

***

- **Kıyam etmek;** hakimiyetin, sevgi olduğunun; sevgi'nin tezahürü, yayılımı ve sevk etmesi olduğunun; hâkim olanın, yere hâkim, göğe hâkim olduğunun; ve sistemin, hâkim olanın olduğunun; sisteme hâkim olmadıkça, önümüzdeki imkanları bilemeyeceğimizin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:217)

***

- **Kıyam etmek;** dönemeçlerin bilgisinin, ağır bilgi, idrake giden taşlar şeklinde ve yüzeysel bilgi görünümündeki güncel bilgiler şeklinde alınmakta olduğunun **bilincine varmaktır...**(MYP/C:218)

***

- **Kıyam etmek;** dönemeçlerin, kişilerin realitelerine ait olabildikleri gibi, siklusları, hatta yaradılış kademeleri içerisindeki skalaları dahi kapsayabilmekte olduğunun; iktidarın, itibarın ve bireyselliğin görüldüğü her kademenin, bu tarz dönemeçlerle, yürüdükleri yol üzerinde devamlılık arz edebilir olduklarının; bu kademeler için yol'un dümdüz olmadığıının **bilincine varmaktır...**(MYP/C:218)

***

- **Kıyam etmek;** dönemeçlerin yüzeysel bilgilerinin, küçümsenmemesi ve muhtevanın gözden kaçırılmaması gerektiğinin **bilincine varmaktır...** (MYP/C:218)

***

- **Kıyam etmek;** kişinin, realitelerine ait dönemeçleri yaşarken, sür'atini ayarlamayı öğrendiğinin; alanını kontrol etmeyi öğrendiğinin ve gidişatının dümdüz olmadığını öğrendiğinin; artık grafiğin dümdüz yükseleceğini zannettiği bir noktada, dönemeçle karşı karşıya geldiğinin; manevrası kıvrak ve anlayışı keskin olmaz ise; karşılaştığı dönemeç'in giderek keskin bir viraj halini almaya başladığıının; zira yüzeysel bilgi'nin, varlığı, ağır bilgiye doğru götüren yol olduğunun **bilincine varmaktır...** (MYP/C:218)

***

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

KUAN-YİN DİYOR Kİ; (03)

“Sevgi, İlahi Sevgi, koşullara bağlı olmadan akan Sevgi...”

“İlahi Sevgi, dışarıdan içeriye gelen bir şey değildir... İlahi Sevgi, içeride var olanın fark edilmiştir...”

İşte Yeni Çağ insanıyla, geride bırakmakta olduğumuz bu çağın insanının farkı: Sevgiyi dışarıdan ya da içeriden beklemek...

Dışarı doğru yaptığımız her eylem, bizleri anlayamadığımız bir sebep sonuç zincirine sokuyor... Aslında başlangıç noktamız hep aynı: Sevgi'yi arıyoruz...

Yeni Çağ, 'koşullara bağlı olmadan akan Sevgi'nin' askerlerini beklemekte... Kendisini tamamıyla Sevgi'ye teslim etmiş olan insanlarını beklemekte...

Sevgili Kuan Yin'in bilgisi, en büyük engelimizin, 'endişe ve kuşku'ya teslim olmak olduğunu söyler... Herhangi bir konuda, herhangi bir şekilde endişe ya da kuşku içindeyseniz, Sevgi'de olmamıza engel yaratıyoruz demektir...

“İlahi Sevgi, dışarıdan içeriye gelen bir şey değildir...”

“İlahi Sevgi, içeride var olanın fark edilmiştir...”

“Sizler donatılırken, o üç özellik en önemli donanımınızdı...”

“Sevgi, en birincisiydi...”

“Varlıklarınızın var oluş amacıydı...”

“İlahi mayanız...”

“Nedense, en büyük tıkanıklığın yaşandığı saha olarak hep o konuda zorlanıyorsunuz...”

“Endişe, kuşku, aslında sizin var ettikleriniz, esas var oluşun karşısına dikiliyor ve onun çok büyük engeli oluyor...”

Sevgili Kuan-Yin; formülü verirken, esas varoluşun dışında 'bizim var ettiğimiz' endişe ve kuşkunun bilgisini de veriyor...

Bu bilginin içine gireceğimiz nokta; endişe ve kuşkunun ilahilikle bağdaşmayan kavramlar olduğunu kabul etmektir... Farkında olsak da, olmasak da bizler, insanlık olarak çoğu zaman endişe ve kuşku gibi tamamen bizim

beşeri yapımızın ürettiği özellikleri meziyet zannederiz...

Kuşkuyu zekâmızla bezeriz; kuşku duyarak, herkese, her şeye karşı kazanacağımızı zannederiz...

Ya da endişeyle dolu olup, birilerinin gelip bizim endişelerimizi gidermesini bekleyerek 'sevgiyi dışarıdan almak' isteriz...

“Kuşku; kuşku toplu bir sis perdesi gibi kaplarken, endişe ağır bir duman gibi çöküyor...”

“Kesif duman tamamen gözleri kör edencesine görüşü yok ediyor...”

“Sevgi, bunun içinden açığa çıkacak gücü biliyor ama onun vazifesi o değil...”
“O noktada sizin vazifeniz, üretmemek...”

“Örtücü olanı, yıkıcı olanı üretmemek...”
“Çok çabuk kapılıp gitmeye meyillisiniz...”

“Işıklı olanla, ilerletici olanla durmak, sabitlenmek zor geliyor...”

Öyleyse amaç, Kuşku ve endişenin bünyemize girdiği anı fark etmek... Aslında ne kadar çok kuşku ve endişeye tutunarak yaşadığımızı fark etmek ve bundan 'hoşnut' olmayı bırakmak... Bunun rahatından sıyrılmak...

Endişe ve kuşku hayatlarımızın vazgeçilmez bir parçası haline gelmiş durumda... Adeta her olay karşısında endişe ve kuşkuya tutunmakta, dolayısıyla da 'örtücü olanı, yıkıcı olanı' üretmekteyiz...

Öncelikle bu durumdan kurtulmak istemek, gerçekten kurtulmak istemek bizim işliğimiz olacaktır...

Burada, Sevgili Kuan-Yin; bizlere adeta formülü vermektedir... 'Üretmemek...'

Hiç bilmediğimiz şeyler hakkında, gereksiz yere kuşku duymamak, en endişelenmemizi gerektirdiğini düşündüğümüz durumlarda bile endişeye gerek olmadığı bilgisini içselleştirmek bizim adımlarımız olacaktır... Varlığımızı tüketen, adeta ömrümüzü kısaltan, yaşam enerjimizi emen her şey bizim İlahi Sevgi ile olan bağımızı kesmektedir...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

*“Sevgi, bunun içinden açığa çıkacak gücü biliyor ama onun vazifesi o değil...”
“O noktada sizin vazifeniz, üretmemek...”*

Burada Sevgili Kuan-Yin'den, Sevgi'ye dair daha önce insanlık olarak hiç almamış olduğumuz bir bilgiyi daha, son derece çarpıcı bir şekilde alıyoruz: Sevgi, bunun içinden açığa çıkacak gücü biliyor ama onun vazifesi o değil...

Sevgi yani İlahi Olan, tüm bunların, bu sis perdelerinin, kesif dumanların içinden çıkacak gücü biliyor ama onun vazifesi o değil...

Burada, Sevgili Kuan-Yin; bir kez daha, içinde bulunduğumuz bu dejenerasyondan, nasıl Yeni Çağ'a çıkabileceğimizin ışığını gösteriyor...

Vazife bize ait...

“O noktada sizin vazifeniz, üretmemek...”

Üretmemek; öncelikle ürettiklerimizin, yani endişe ve kuşkunun, önyargılarımızın, zanlarımızın, lüzumsuz güvensizliklerimizin yalnızca bizim ürettiğimiz 'örtücü ve yıkıcı' enerjiler olduğunu kabul etmekle başlayarak, düşünce ve yaşam şeklimizi tamamıyla değiştirmeye gönüllü olmaktır...

Böylece, 'Sevginin, İlahi Sevginin, koşullara bağlı olmadan akan Sevgi'nin, dışarıdan içeriye gelen bir şey olmadığını, içeride var olanın fark edilişi' olduğunu *yaşayabiliriz...*

Tüm bunlar için **'samimi ve içten, dua etmemizi'** tavsiye ediyor Sevgili Kuan-Yin...

Dua...

Bütün duaların tek bir yere yapıldığını, en Yukarıda, 'duyanın' tek bir merci olduğunu, Kuan Yin'in, duyan ve duyuran en önemli Yardım Mekanizmalarından biri olduğunu, Koşulsuz Sevgi'yi öğretmek üzere, böylesine Kelam'a dökülmüş olan Yaradan'ın Eli olduğunu hissetmenin, bunun minneti içinde olmanın, İnsanlığa uzanan bu Eli fark etmenin ve O'nu 'duymanın, kalbimizle O'nu duymanın' dileği ile hepimiz için dua ederek;

Selam Olsun...

Sevgi, İlahi Sevgi, koşullara bağlı olmayan Sevgi akarken, kuşkusuz ve endişesiz olarak O'nun içinde olmak nasip olsun...

YARADAN KAVRAMI HAKKINDA (23)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Devre sonu tesirleri, bu şekilde, nefsanîyetleri de sıkıştıracaktır... Nefsanî olanları sıkıştıracaktır... Ve burada, bu ortamda ayakta kalabilmenin, var olabilmenin, varlığını var edebilmenin yegâne yolunun, vicdan dediğimiz aslımızdan, özümüzden, ilahi iradeden ayrılmamak olduğunu kavramalıyız... Düşeyden, yukarıdan, ne dersiniz deyin, Rabb'den gelen bu tesir birikimiyle, bu bilgi külliyatıyla temasa geçmeden başka ve bu bilginin, bu hayır tesirlerinin, bu sevginin hayata geçirilmesinden başka yol olmadığını devre sonunda idrak edilmesi icap etmektedir...

Burada, bir de, gözlemin öneminden bahsetmeliyiz... Yani her olayı ille de yaşamak ihtiyacında değiliz... Gözlem çok önemli bir melekedir... Gerçek gözlem ve ondan çıkarılacak bilgi ile ille de o olayı yaşamadan, o eprövün acıticılığı ile direkt temas etmeden, o eprövün vereceği bilgileri de almak mümkündür... Oysa biz gözlem bir kenara

kalsın, başımıza gelen hadisenin içindeki bilgiyi bile alamıyoruz... Oysaki etrafımızda olan, yakınlarımızda, uzaklarımızda diğer ülkelerde meydana gelen her türlü olayı sanki bizim başımıza gelmişçesine izlemek gerekir... Onun içine kadar girmek ve bize kadar ulaştığına göre, bu hadise bize de mutlaka bir mesaj, bize de mutlaka bir tesir, bilgi iletmek için meydana çıkmıştır demeliyiz... Zaten bu yüzyılın teknolojik gelişmeleri, bu İnternetlerin, televizyonların, bilgisayarların, bütün Dünya'nın neresinde olursa olsun her olmuş olanı anında ulaştırması hem de görsel olarak, canlı olarak bağlanmasının altında yatan bir diğer maksat da budur... Bütün bu bilgilere, bütün bu gözlemlere Dünya'nın her hangi bir yerinde meydana gelen bir hadisenin de bizi ilgilendirdiğine ve içinden bir şeyler almamız icap ettiğine ilişkin bir bilgidir bu...

Eprövler çok önemli... Özellikle bilginin hayata geçirilmesi için eprövlerle karşılaştığımızı

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

ki her an eprövlere içerisindeyiz... Onlarla nasıl baş edeceğimizi, onlarla nasıl doğru ilişkiye gireceğimizi bize ifade eden pek çok tebligatla karşılaştım... Şimdi onlardan da bir takım seçimleri sizlere gene sunmaya çalışıyorum...

Bakın burada çokça kullandığımız bir ifadeyi bir kere de ben hatırlatmak istiyorum... **"Herkes gelmez bela; erbabı istidat arar..."** İşte burada da gene eprövlere beşerle buluşmasını anlatan çok veciz bir ifade...

Erbap, sahipler, malikler anlamındadır... İstidat da, bir şeyin kabulüne, kazanılmasına dair bir meyil ve kabiliyet anlamındadır... Bu ifadenin bir diğer açıklamasını da şu şekilde ele alabiliriz... 'Erbabı istidat' burada ihtiyaç, kabiliyet ve yakınlık sahibi anlamına da gelmektedir... Her epröv, o epröve ihtiyacı olana gider anlamındadır... Bu manada da ele aldığımız başımıza gelen hiçbir eprövün bizim için kâinatın bize sunmuş olduğu bir haksızlık ya da herhangi bir cezalandırıcı mekanizmanın bize sunduğu bir ceza gibi ele almamız icap ettiğini bilmeliyiz...

Her başımıza gelen, erbabın bize yolladığı, ama bizim, bize nasip ettiğimiz; bizim, bizim için yarattığımız; bizim, bizim için çekip oluşturduğumuz bir epröv demektir... Başımıza gelen hiçbir hadiseden bu şekilde duygusal etkileşime girmeden ve o üç maddeyi daima göz önünde tutarak, ummadan, endişe etmeden, neticeye bağlamadan yaklaştığımızda, epröv için doğru girişi yapmış oluruz... Beşeriyet için hiçbir epröv, onun sonu, onun yok oluşu, onun yıkılışı, yandım, bittim, ben artık mahvoldum deyişi için söz konusu olmaz... Beşeriyet karşılaştığı her eprövü yenecek kudrettedir... Bu yaradılışı icabı böyledir... Zaten Kuran'da, hiçbir varlığa taşıyamayacağından fazla yük yüklenmeyeceğini net bir ayetle belirtmiştir...

Başımıza gelen hadise ne kadar ağır, ne kadar istirap veren, ne kadar tüketici olursa olsun, daima bu bilgilerle yaklaşmalıyız... Mutlaka onu taşıyacak omuzlara sahip olduğumuzu, mutlaka ondan bir bilgi çıkartmamız için onun bize geldiğini bilmeliyiz... Ve bu epröve girişte, hiçbir şey ummadan, hiçbir endişeye kapılmadan ve epröve ilgili bir neticeye, bir hükme bir sonuca bağlamadan yaklaştığımızda, başka bir ifadeyle anda kalmaya doğru gittiğimizde işte o zaman

eprövün, o hadisenin, o olayın kendisini bize açtığını, kendisini bize sunduğunu adeta olayları dile getirdiğini göreceğiz... Bu gerçek manada görmektir... Diğer bakmaktır...

Artık bakan gözden, gören göz olmaya hatta işiten yürek olmaya doğru ilerlemek ihtiyacındayız... Ve bütün bunların başarılabilmesi için beş duyu ve aklın ötesine doğru uzanmak ve görülmeyene doğru, görünmeyenden bize doğru geleni de varlık alanımız içerisinde barındırmaya çalışmak ihtiyacındayız... Bütün bunların olabilmesi için en kıymetli varlığımız vicdanımızdır... Bütün bunların hayata geçirilebilmesi için bizdeki titreşimi yükseltecek olan, bizdeki enerjiyi yükseltecek olan, bizdeki değişimi getirecek olan vicdan tesirlerini varlık alanımızda, alansal yapımızın içerisinde sürekli tutmaya çalışmalıyız... Hatta Yaradan'dan epröv, Yaradan'dan, sufilerin yaptığı gibi bela dilemeliyiz...

Eprövlenecek, olaylanmak yaradılışın bir imkânıdır... Bunun için de daima gözlemlemek, daima gören göz olmak, ancak bilgi ile ancak vicdan ile ve daima eprövlere içerisinde ve ilişkiler içerisinde, bakın burada ki ifadesinde olduğu gibi...

'Müşahedelerinizi, beşeri ilişkileriniz içerisinde nefsinize yöneltiniz... ' Hangi ilişki olursa olsun, ben burada nefsanî miyim..? Ben burada vicdanî miyim..? Ben burada sevgimi de koyabiliyor muyum..? Şeklinde ihtiyacı adeta göz kapaklarınızın içine yazınız... Bir saniye durunuz... Konuşmadan önce, adım atmadan önce, hatta düşünmeden önce o gözüküyor ama kafanın içinde fırtınalar kopuyor... Ve onlardan da mesulüz... 'Düşüncelerinizden mesulsünüz' demiştir, bir bilge muallim... Hatta düşünceler eylemden daha güçlüdür kainat yasaları içerisinde... Ya ben yapmadım, düşündüm savunması, beşeri zihne ait bir savunmadır... Düşünmek fizik plandaki icraattan daha önemli ve daha güçlü bir eylemdir... Şu tespiti de hem kendimizde, hem de dışta gözlemlememiz çok önemlidir...

"Her yeni bilgi ile karşılaştığında veya her yeni değişime adım atma imkanı doğduğunda beşeriyet mutlak olarak bir direnç göstermektedir..."

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Yani siz bunu günlük hayatınızda herhangi bir insana, herhangi yeni bir bilgiyi sunduğunuzda görebilirsiniz... Veya beşeriyetin geneline baktığımızda, iyi olana, doğru olana, yüksek olana bilgece olanla karşılaşan her beşerin veya genel olarak beşeriyetin mutad bir tepki olarak daima bir direnç gösterdiği gözükmektedir... Çok az kişi bunun dışındadır... O çok kişi demek geçmiş yaşamlardan adeta bu yeniliğe, bu yüksekliğe bilgi yuvalarını hazırlamış, liyakati ile doğmuş, hazır doğmuş olanları ifade eder... Ama bunun dışında mutad tepki daima bir direnç koymaktadır... Çünkü yeni gelen varlığı değiştirecektir... Yeni gelen varlığın durumunu, mutad durumun adeta statükosunu bir üst alana doğru çekecektir ki bu cehit demektir... Oysa Dünya beşeriyeti cehitkar değildir... Amiyane deyim ile beleşçidir... Herkes çalışmadan, herkes hak etmeden, herkes liyakatini ortaya koymadan bir takım maddi manevi imkânların sahibi olmak istemektedir...

Lütfen bu tespitleri kendi nefsinize de yöneltiniz... Ancak bu direncin şöyle bir faydası olabilir ki, bize enerjisini, bilgisini, tesirini gönderen sistemin yani düşey mekanizmanın dozunu ayarlamasına yardımcı olur... Yani bilgi ihtiyacı olana gider... Bilgi enerjisi ihtiyacı olana, onu isteyene, onu talep edene hatta çok daha doğru bir ifade ile değişmek için iç yanana, bu değişimi ölüncesine yana yakıla arayana doğru gider...

Bilgi enerjisi de, diğer bütün enerjiler gibi zeki bir enerjidir... Ve buna ilaveten evrensel enerjinin ahenk ve sempatisyona bağlı olarak her enerji rezonans olabileceği alanda birleşir... Enerjini muhatap olduğu alanla birleşmesi yani ilk temasından sonraki durumu o alanın o enerjiye karşı göstermiş olduğu cehit ve özene de bağlıdır... Orada bir müddet ikamet edip gidebilir... Yansıyıp gidebilir veya orada barınabilir, orada yetişebilir, orada büyüebilir, orada gelişebilir... Ve orayı daha bir genişlemeye, daha bir ilerlemeye, daha bir yükselmeye doğru yönlendirebilir... Bütün bunların tamamı varlığın işte o enerjiye, işte bu epröyle, işte bu hadise ile ne dersiniz işte bu tebliğ ile ne dersiniz deyin karşılaşmış olduğu ve kendisinde bir değişim yaratacak olana karşı göstereceği samimi, doğru ve cehitkar ve sevgi ile yapılan yaklaşım ile ilişkilidir... Dolayısıyla her varlığın kendinden başka dostu yoktur... Her

varlığın kendisini kendisinden başka değiştirecek imkân ve ihtimali yoktur...

Vazifelilerin görevi tesir ve yön göstermektir... Hiçbir tebligatın sizin elinizden tutup ta 'evladım buradan buraya geç' eylemini yaptırması mümkün değildir... Bu noktaların özellikle bilgiyle, bu seviyeden çalışan kişilerce de çok iyi korunması, bilinmesi her an şuurlarda aktif ve canlı tutulması icap etmektedir... Gene devre sonu ile ilgili olan bir diğer tebligat parçasını da okumak istiyorum... Şöyle diyor, bakın bu tebligatların hepsi bilgilenmekten ziyade bilgeleşmeyi varlığa ima ediyor... Bilgi önemsiz demiyoruz... Ama daha ziyade bilgeleşmenin varlık durumunun yükseltilmesinin, doğru, dürüst, ahlaklı, iyi insan olmanın yollarını ve ihtiyacını ortaya koyuyor... Çünkü bilgi bolca mevcut ama bilgelik yok... Bilgi bolca mevcut ama onları kullanan yok... Bilgi bolca mevcut ama onların sahibi yok... Sahipsiz geziyor... 17.11.1967. Sadıklar Planı...

"Hayat sizler için iki ana esası ihtiva eder... Birincisi itimat, ikincisi sevgidir... Bunların yokluğu korku, kötülük ve her türlü menfi geriliktir... İtimadı nefsinizden başlayarak en üstün bildiğimiz kudrete kadar her şeyde aynı derecede muktedir olmak şeklinde anlayacaksınız... Sevginiz ile her şeyde büyük bir muhabbeti, kaynaşmayı hakiki sempatisasyonu sağlayacaksınız... Zümrelerin birbirinden korkusu güvensizlik ve sevgisizlikten hasıl olur... Birbirinin hal ve hareketinden emin olan zümreler birbirlerine karşı sevgi içerisindedir... Sevmeyişinizin nedeni güvensizliktir... Güvensizlik duymanızın sebebi bilgisizliğiniz ve nefsinizdir... Nefsinizi ve bilginizi anlayınız..."

Yani yeniden bir şeyler ifade etmemiz gerekmiyor... Bir takım fazlalıklarımızdan önce eksilmemiz icap ediyor... Sadeleşmemiz icap ediyor ki yükselebilelim...

"Nefsinizi ve bilginizi anlayınız, şuurlandırınız ve güveniniz... Sizden itikat ve iman istenmiyor..."

Şüphesiz buradaki iman ve tahkike dayalı olmayan adeta kör bir iman bu... Gerçek iman çok daha farklı bir şeydir ona geliriz...

Sizden itikat ve iman istenmiyor... Siz bilginiz ve faaliyetlerinizle güven doğuracak,

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

güvenderecek ve güveneceksiniz... Devrenin icabı budur... 'yani bu devre sonu itibariyle dünya beşeriyetinin ihtiyacı olan tesirlerin aşağı yukarı neler olduğunu gene bu tebligatta fazla yorum yapmıyorum açıkça ortaya konulmuştur... Gene bir diğer bilgelik tebligatı... Olgunluk için gereken durumların açığa konmasıyla ilgili bilgi... 11.4.1965.

“Sabrın en iyisi nefissiz sabırdır... Aklın en iyisi nefissiz akıldır... Dünyanın dönüşü nefse doğrudur... Öyle insanlar var ki kendilerini bilmezler... Bunlar sadece tabiatın oyuncuğdırlar... Öyle insanlar var ki kendilerini bir yolda bilirler... Bunlar ise yolun oyuncuğdır... Fakat gene öyleleri vardır ki bunlar her yerdedirler fakat sadece yukarının emrindedirler... İşte bunlar kendilerini, kalplerini, akıllarını ve ellerinin işlerini oyuncak diye vermezler... Hakiki kahraman bunlardır...”

Burada bizi daha çok ilgilendiren gene beşeriyetin her noktada nefisli olduğu... Sabreden de nefsanîyet dürtüsüyle sabrediyor... 'Ben sabredeyim, sen gününü göreceksin vakit geldiğinde 'gibi sabrediyor... Aklını kullanan nefsanîyetle kullanıyor... Sevgisi ile kullanmıyor... Yani bizim şuanda adeta devre sonu tesirlerimizi almamızı, onlarla ilişkiye girmemizi engelleyen en büyük kalkanımız, en büyük zırhımız, en büyük barikatımız bizatihi

nefsimizdir... Bunun anlaşılması ve bunun parçalanması için yapılacak mücadele devre sonunda beşeriyetten beklenen ve alması gereken, o burada bahsettiğimiz 2/3'lik bölümün hayata geçirilebilmesi için ortadan kaldırılması icap eden en önemli düşük seviyeli kalkandır... Her nefsanî olan, vicdani olan için bir engel teşkil etmektedir... Ve her nefsanî olan bilgi ile buluşmak için bir barikat teşkil etmektedir... Ve vicdani olmayanın ve vicdani olanın hayata geçiremeyen bilgi akması, düşeyden bilgi alması, tebligat bilinciyle buluşması kesinlikle ve kesinlikle mümkün değildir... Çünkü enerji tutmaz... Diğer bölümleri geçiyorum, çünkü daha değişik konulara giriyor... Efendim gene devre sonu, devre sonunda beşeriyetin karşılaşacağı durumlara ilgili bir diğer tebligat... 14.9.1965.

“Zaman öyle bir zaman olacak ki, devran öyle bir devran olacak ki ve sevgi öyle bir sevgi olacak ki demir tekerlekli arabaların devri geçmiş olacak... Tekerleğin devri geçmiş olacak... Ve ortada yalnız arabanın gövdesi kalacaktır... İşte o zaman kudretli olan eller o arabayı gömecekler... Ta ki onların içinden biri çıkıp ta biz o menzile gidemeyiz, vasıtamız yok desinler... O anda bütün melekler onlara altından harp arabaları yollayacaktır... Ekmeğini yediğiniz kapıya hizmet edin...” (Devam Edecek)

BİLGİ ENERJİSİ HAKKINDA (29)

Sn. Nurettin ERSOY'UN irticalen yaptığı konuşmalarından alınmıştır...

Yalnız burada dejeneratif bir takım deneyimleri yapmak ihtiyacıdaysanız mutlaka gidersiniz... Eğer böyle bir ihtiyacı bir şekilde doyurduysanız, ya bu enkarnasyonda, ya daha önceki enkarnasyonda doyurduysanız, sizin oraya girme ihtiyacınız yoksa zaten orası sizin için tüm cazibesini ve özelliğini sizin üzerinizde kullanamaz...

Maddenin yaratılmışlıktan dolayı kendisinde bulunan bir güdüm bilgisi vardır... Bu, Yaradan'ın ona verdiği bilgidir... Gütme bilgisi... Bu güdüm bilgisi, bizleri kontrol altına alması için özellikle verilmiştir... Eğer madde, bana göre dejeneratif ise, dejenerasyonu böyle anlayalım, hayat içerisinde hoşumuza gitmeyen, ahlaka, edebe aykırı faaliyetler değil dejenerasyon... Orijininden uzaklaşma yani bakınız kozal beden yani ruhsal beden, mantal

beden, zihin beden, astral beden derken fiziğe girdi... Şimdi, kozal bedene göre mantal beden dejeneratifdir... Dikkat edin, dejenerasyonu nasıl anlıyoruz... Mantal beden kozal bedene göre dejenerasyona uğramıştır... Titreşimini, vibrasyonunun kabalaştırmıştır... Yani maddi kesafete daha yaklaşmıştır, bu da dejenerasyondur...

Şöyle söyleyeyim, sonsuz öncede ol denildi, yaratıldı ve yarat dendi... O ilk yaratılan, yaratılmadan öncekine göre dejenere olmuştur... Dejenerasyonu nasıl anlamamız gerektiğini hissettirebiliyor muyum..? Eğer bir hiyerarşik yapı varsa, ki sonsuz bir hiyerarşik yapı var, bu yapı içerisinde bir sonraki titreşim kabalaşması, bir önceki ince titreşime göre dejenere olur... Dejenerasyonu böyle anlayacağız... Bunun diğer adı nedir biliyor musunuz..? Orijinalitesinden

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

uzaklaşmadır... Mesela sonsuz öncede bir ol dedi, bir nokta var, varsayıyoruz... Bu şimdi gittikçe titreşimini kabalaştırı, kabalaştırı maddi âlemlerde sonsuz bir kabalaşma ve maddeleşmeye doğru gitti... Şimdi dejenerasyonun neresinde..? Dünya'da diyelim ki burada, Dünya içindeki dejenerasyon anlayışımıza göre, şimdi bu noktaya göre Dünya dejeneredir... Ama şuraya göre bu dejeneredir... Bunun bir üstü şuraya göre bu dejeneredir... Bunun adı ama diyelim ki âlemlerin Rabbi... Bunun adı Dünya Rabbi... Çok iyi anlamamız lazım... Saygımızı, edebimizi koruyarak hanel getirmeden bilgi ile hareket ediyoruz...

Âlemlerin Rabbi burası ise, Dünya Rabbi burası ise, Dünya Rabbi âlemlerin Rabbine göre dejenerasyona uğramıştır... Bunu dışarıda filan söylemeyin... Ama eğer bunu bu manada anlarsak, ancak edebimizi koruyabilirsek, muhteşem bir anlayış meydana çıkar... Dünya Rabbi, âlemlerin Rabbine göre dejener olmuştur... Yani ne olmuştur..? Orijinalitesinden biraz daha uzaklaşmıştır...

Peki bu dejenerasyonun özelliği ne..? Tutuculuk özelliği var, yani varlık ta oradan çıkış esnasında kendisine denmiş ki, tekâmül et... Yaratılmıştır ve yarat denmiştir... Yani yayıl denmiştir, yani dejener ol denmiştir... Buradaki ilk hedef, buraya yaratıldın, yarat dendi... Her kesit bu emre itaatle yaratılmıştır ve yaratmaktadır... Böyle gider, şimdi bu gidiş esnasında her yaratılmış olan, yarattığını dejener etmiş olur... Kendine göre o dejener olur... Dediğiniz gibi bu dejenerasyon alanlarına ihtiyacınız varsa, ihtiyacınız olmasına rağmen dalmamak hali bir yanılıdır... Ve sahte bir durumdur, gelişime engeldir, siz eğer bunu yaparsanız telafisi daima sizi bekleyen suni bir gelişim içerisinde girersiniz...

Çok ileri bir eğitim anlayışında bu vardır, çocukları kendi olmaması gereken ülkülerimize tabi olarak deneyimden mahrum bırakmak son derece yanlıştır... Benim ortanca oğlum bir gün bana şöyle bir ihtarda bulundu, en çok çatıştığım oğlum odur... Çocukluğundan beri ama şimdi de en takdir ettiğim oğlum... Çünkü yaşı on dokuza geldi, ben daha onu yeni anladım... Ve şu anda geçmişimden biraz utanıyorum... Bir gün baba dedi ki, "baba ben bu söylediklerinizi denemek istiyorum, deneyerek öğrenmek istiyorum... Sizin söylediklerinizle yetinmiyorum, tatmin

olmuyorum " dedi... Orada ben uyandım ve deneyerek öğrenmek isteme içgüdüğü son derece muhteşem bir yaratılış ilkesi idi... Peki dedim, dene... Ağzına sigara koymamıştır, içki içmemiştir, gece hayatından uzaktır, şu anda üniversiteye hazırlanıyor, son derece bizi şaşırtan bir başarı grafiği çiziyor... Yarabbi dedim, ne varlıklar yaratıyorsun ve biz onları kendimize benzer ihtimaline karşı ne tedbirler alıyoruz... Aman bara gitme, aman içki, sigara, çocuğun ihtiyacı yok ki...

Baba diyor, sigara içmek ikelliktir, ağzına koyup denemedi... Ben on yıl denedim açık söyleyeyim... Bir telafidir bu enkarnasyonda yaptığım, bu çocuk hiç deneme ihtiyacı duymadı, çünkü niye..? Gördü, belki uzaktan, belki tattı, tamam dedi... Hatırladı onu ve bu çocukları gerçekten ama bu deneme şeyini sorumsuzca onları göz ardı etmeme şekline dökmek lazım... Yani terk etme, yani tamam ne yaparsan yap dememek lazım... Bakacaksınız uzaktan uçuruma doğru gidiyor, bırakın gitsin, uçurumu gördü, bekleyeceksiniz acaba gördü, fark etti dönecek mi diye, dönmedi gidiyor, tehlike var hemen elinizi uzatacaksınız düşerken yakalayacaksınız... Ama o gidecek ve o uçurumu görecek... O zaman dönerse var ya o uçurum artık böyle bir şey, hatta belki de bunun tamamı...

Tabii, şimdi bakınız bu çocuğun uçurumun kenarına gitmesi kadar hiç gitmeyip olduğu yerde durması, yani rehabet halinde durması, ikisi de müdahaleye gerek duyurur... Bu müdahale anne, baba olarak ki biz onların anlaşılın diye abartarak söylüyorum Rabbiyiz... Yani Rab demek öğretmeniyiz... Ama Rabbi Allah, Tanrı adına kullanıldığı için kullanmamak lazım dışarıda ama burada anlaşılın diye söylüyorum, biz çocuklarımızın Rabbi konumundayız... Yani eğitmeni, ilahi manada kullanırsanız hakikaten Yaradan o... Bu manada bize emanet edilmiş... O Yaradan'ın yüce Rabbin yani esas büyük öğretici mekanizmanın tezahür etmesine yani Yaradılışına devam etmesine bizimde katkımız olan çocuklarımız bize emanet edilmiştir... Şimdi âlemlerin Rabbi, Dünya Rabbinin yaratmıştır ve bunun himaye, gözetim ve Rahman ve Rahimliği ile korur... Dünya Rabbi, Dünya'daki tüm varlıkları, bizler de dahil şemsiyesi ile Rahman ve Rahimliği ile korur...

İŞİĞİMİZ BİLGİ - YOLUMUZ SEVGİ - HEDEFİMİZ VAZİFE

9

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Her dejenere olmuş, kabalaşmış olan, bir üst incenin koruması, şemsiyesi ve Rahmanlığı ve Rahimliği altındadır...

Meseleye böyle bakarsanız, en kabada çocuklar, bizim Rahman ve Rahim olacağımız unsurlardır... Bu sonsuz mekanizmanın bize düşen payı da bu...

Şimdi onu nasıl koruyacağız..? Bir, deneyimleme özgürlüğünü ona vereceğiz... İki, kendimize benzetmeden onun özgür, hür iradesine saygı göstereceğiz... Allah aşkına söyleyin Rabbimiz bize ne kadar müdahale ediyor..? O sonsuz sabırla, şefkati ile tahammül gücü ve sevgisi ile bizi bütün koşullarda yine esirgiyor, koruyor, yine Rahmanlık, yine Rahimlik yapıyor... Bıkmak tükenmek bilmeyen yağmuru ile yıkıyor, güneşi ile ısıtıyor, aydınlatıyor yani bir gün kızıp da bize, "Siz adam olmazsınız, kes şu buğday üretimini" demiyor... Güneşini kes demiyor, böyle bir sabır ve Rahmanlık biz çocuğumuza aynı ilkelerle yaklaşırsak dört dörtlük eğitim oluruz, baba oluruz, anne oluruz... Onların yalan söylemesine mahal bırakmayız, onları korkutmayız, vs...

Şimdi bakınız; "şuura idrakin dokunduğu noktada adeta sihirli denebilecek kıvılcımlar meydana gelir..." meselesi de çok önemli bir anlayış oluşturmali... Demek ki, biz idrakler ile böylesine bir idrakler zinciri ile eğer bir külli idraki meydana getirebilirsek, bunu da şuurumuza dâhil edecek kıvama ve gelişime tabi tutarsak, her idrak şuura temas etmez... İdrak karkastır, bir karkas üzerinin tezyin edilmesi gerekir... Tezyin nedir bilir misiniz..? Donatmaktır...

Şimdi şöyle düşünün, her varlığın şuur alanında böylesine idrak yuvaları vardır, bir bal Peteğine benzetir unu tebliğler... İşte bu idrak yuvaları bütün varlıkların şuur alanlarında mevcuttur... Fakat bu varlıklar, her bal Peteğinin gözü gibi bu idrak yuvalarını çeşitli deneyimlerindeki elde ettiği küçük sığ idrakler ile tezyin eder... Bir tür donatır, doldurur... Bu, bir karkasın donatılması gibi bir şeydir... Bir iskeletin ete, kemiğe bürünmesi gibi... Hatta bir tebligatta diyor ki; "Bir şuurda, bir idrak karkasının bu manada donatılması ile bir iskeletin ete kemiğe bürünmesi veya galaksilerin tesis edilmesi arasında hiçbir fark yoktur..." diyor... Fiziki galaksilerde aynı bilgi ile tesis edilir

diyor... Önce bir karkas oluşturulur, ondan sonra onun içerisine astrolojik objeler yerleştirilir vs... Bunun gibi düşünersek, bu idrak yuvalarını bizim mutlaka şu mekanizmalar ile doldurmamız lazım...

Hiçbir varlıkta bu idrak yuvaları sıfır boş değildir... Niçin değildir..? Çünkü sonsuz tatbikat fırsatları verilerek, reenkarnasyonlar ile mutlaka bu yuvalarda bir birikimimiz vardır... Yani biz enkarnasyonumuzu yaparken bizde mevcut olan, fanusumuzla getirdiğimiz bir bilgi külliyatımızla geliriz, hatırlarsınız bunları... İşte bunlar bu idrak yuvalarındaki edindiğimiz idrak taneleridir... Her tatbikatta bu yuvadan bir idrak tanesi alınır, küçük "a" alınır, indirilir, tatbik edilir... Kedi idraki alınır, köpeğin üzerinde çalışılır, emeğe çevrilir yani köpek idraki buraya getirildiğinde bu ara duvar kalkar... Ne oldu, kedi sevgisi, kedi-köpek sevgisi oldu... Ondan sonra kuş üzerinde bir emek, tavuk üzerinde çalışılır, tavuk idraki birleştirilir... Diyor ki, "İdrakleri, her odanın duvarını yanındaki oda ile birleştirerek iki odayı bir etmek şeklinde düşününüz..." Ondan sonra bu kalkıyor, şu kalkıyor, hayvan sevgisinden söz ediyorum... Bir de bakıyorsunuz ki, şöyle duvarsız tek bir mekan, ama nasıl bir mekan..? Devasa bir mekân... İşte bu böylesine belirli bir olgunluğa, belirli bir konstrüksiyonun doyumuna uğrarsa, bu ne oluyor biliyor musunuz..? Artık varlığın şuuruna şak diye damlıyor... Damladığı anda adeta sihirli denebilecek kıvılcımlar meydana geliyor...

İşte bu anda varlık, değişmeye başlıyor... Eğer idrakler şuura böyle temas edip, damladığı mı, orada değişim meydana geliyor... Sihirli kıvılcım o manada... Varlık değişiyor, neyi değişiyor..? Anlayışı değişiyor, duyguları değişiyor, fizik yapısı değişiyor, varlık genç görünmeye başlıyor... Ondan sonra ona herkes bakıyor, kaç yaşındasın, valla elli beş yaşlıdayım... Nasıl olur sen otuz yaşında gösteriyorsun diyorlar... Şuurun insan üzerindeki etkisi bu, o varlık yaşlanmaz, o varlık gerekmediği kadar kilo almaz, o varlık sağlığını kaybetmez, o varlık psikik çöküntüye uğramaz... Yani bu neyi getiriyor biliyor musunuz..? Konuşmaya başladığımda varlığın ilgi ile temas safhalarındaki o ilmen yakın, aynel yakın, hakkel yakın olduğunda, hakikatin üzerindeki uygulamalarını yaşamaya başlarsınız... Aynen yakinde de zaten varlık görmeye başlıyor, ya

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

diyor benim hayatımda değişiklikler olmaya başlıyor... Yaşamımda sıkıntılar azaldı, yolum açıldı, ilişkilerim değişti, bazı ihtiyaçlarım ben lafını etmeden önüme geliyor... Çünkü neden, varlığın talep ettiği ile objektifte kendisine sunulan imkan tam ihtiyacı olan... Fakat fiziki ve beşeri zihninin ihtiyacı değil, tam ruhsal ihtiyacı... Çakışınca ona veriliyor, yastığının altında para çıkıyor... Hepimizin yaptığı gibi bir zengin olsam neler yapardım şekilde bir talep değil, tam ne kadar ihtiyacı varsa o kadar...

Bulunduğu misyonun hizmeti için gerekli olan, yastığının altından çıkıyor... Hakkel yakın, Rabbin eli onun ta yanı başındadır... Çünkü o Rabbin eli kulağıdır... İhtiyacı olan aynı zamanda Rabbin ihtiyacıdır... Onun ihtiyacı ile aşağıdakinin ihtiyacı birleşince ne olur, ihtiyaçların karşılanması meydana gelir...

Şimdi böyle bir varlığın bu idraki şura damlayınca bu söylediklerim olur... Yalnız burada bir tehlike meydana geliyor, çünkü idrakin böylesine oluşma safhasında varlık deformasyona da uğruyor... Yani orijinal, bu güne kadar getirdiği formunu kaybediyor... Hangi formunu..? Hem fiziksel, hem de fizik ötesi formunu... Esas fizik ötesi formunu... Anlayışları çarpılıyor, teşevvüşe giriyor, kavramları karışıyor, bir türlü oturtamadığı meseleleri meydana geliyor, içsel olarak bir deformasyon yaşıyor varlık... Bakınız ne diyor, "Şuurun idrake dokunduğu noktada adeta sihirli denecek kıvılcıklar meydana gelir" şaşırtıcı yani mucizevî... "İşte bu kıvılcıkların olduğu an değişimin, deformasyon ile birlikte kendini hissettirdiği açılım ve yayılım anıdır..." Yani varlık, şuur açılımına ya da yayılımına gidebilirse gidecek...

Önce şuur açılacak, bunu becerebilirse yayacak şuuruna, yayamazsa, açılımda kalırsa, açılım iyi bir şey değildir, tekrara kapanır... Sonra diyor ki, "Bu an içerisinde bir önceki şuurundan yeni şuur alanına geçiş başlar..." Aslında bu bir kıyamettir biliyor musunuz..? Kıyametin küllisini dün akşam konuşurken şimdi cüzzisini konuşuyoruz... Bireyin kıyameti... Yani ben bir şeyi idrak ettim, şuradan bu taraftaki bir realite varlığını idrak ettim, o idrak şuuruma damladı ve ondan sonra bende deformasyonlar başlıyor... Bu deformasyonlar, şuurumun açılması şeklinde başlıyor ve ben bir sonraki realiteye adım atıyorum, geçiyorum, kıyam...

Uyanış bu... Ve bu varlık aslında bu arada bu deformasyon bahsinde resmen İslam'ın tarif ettiği dağların fıskırması ve denizlerin vs. olması filan... Bu tasvirlerle benzer anlar yaşıyor varlık, kıyameti yaşıyor yani... Deformasyon diyor bakın dikkat edin, yani buraya kadar ben elli küsur yaşına geldim... Bu statüde, bir rahatlık halindeyim, birden bire bu idrakin şuuruna teması ile ben deformasyona uğruyorum her şeyim ile... Anlayışlarımla, görüşlerimle, bilgilerimle, her şey ile deforme oluyor...

Bu diyor "Açılım ve yayılım anıdır, bu an içerisinde bir önceki şuurdan yeni şuuruna geçiş vardır", işte size geçiş, kıyamet... Devre sonu geçişi de bu tarifi bireysel olmayana, külli olanı, bütünsel olanı...

"Deformasyon tabiri içerisinde skalatik bir yayılımı vardır... Seviyeler, kendi içerisinde önceki şuur halini taşıyan bir taraftan yeni şuur halinin zeminini oluşturur..."

Yani bunlar diyor, belirli sabit bir oluşumun tarifi değil, her varlık için farklı dozlarda olan anlardır...

Bu deformasyon geçiş esnasındaki elastikiyet ve uyumun yeterli olmamasından kaynaklanan ve varlığı rahatlıktan çıkarıcı bir rahatsız edici bir durumdur... Eğer varlık da yeteri kadar gelişik bir elastikiyet ve uyum yeteneği yani sabitlenmemiş fikirler, inançlar, bir takım anlayışlar yoksa elastikse varlık, bu deformasyon acı çekmeden gerçekleşir, geçiş kolay olur... İşte kıyamete hazırlanma seminerinde önümüzdeki kış, ciddi bir tedris ile bunlara hazırlanacağız... Kıyamete hazırlık semineri olacak bu...

O varlık hangi statünün, realitenin varlığı ise o formunu kaybediyor, yeni bir statünün formuna dönüşmeye başlıyor... Formunu yitirme... İşte kıyamet sürecinde yaşanacak olan budur... Düşünebiliyor musunuz, böyle bir form değişikliğine tabi kılınan bir varlık direnmiyor formunu değiştirmemekte, dünya insanı... Ben anlayışımı değiştirmem diyor, ben inançlarımdan taviz vermem, ben fiziksel yapımda da bir formel değişiklik yapmak istemem diyor... Ne oluyor varlık, bu sefer çok şiddetli yardım mekanizmalarının hatırlatma ve dürtüleri ile karşılaşılıyor...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Sabitlenme bilgisinin dejenere edilmiş halidir... Sabitlenme bilgisinin yozlaştırılması halidir... Çünkü sabitlenme bilgisi kabuklaşma bilgisi değildir... Sabitlenme bilgisi Dünya'da, fizik âlemde yapmamız gereken vazifelerin adıdır... Üreyemezsiniz, elastikiyet gösteremezsiniz... (Devam edecek)

BAKIN BU AY NELER YAPTIK!

Reiki Huzur Vadisi: Sevgi Vadisi

Kalbimizin en derinlerinden, yaşamımıza, nefeslerimize akan Reiki Huzur Vadisi...

Her gittiğimizde, o kapıdan içeri her adımımızı attığımızda, kalbimizin içinde bir yolculuğa çıkarız... Bu yolculuk, kuşkusuz çok önceden, hatta doğumumuzla birlikte başlamıştır... İnsanlığın ilk adımları bile bu yolculuğun başlangıcı olabilir... İşte Reiki Huzur Vadisi'nin kapılarından içeriye girdiğimiz an, 'Ruhumuz' yeniden bedenimizden içeri girer ve biz şöyle bir gülümseyerek bu yolculuğu anımsarız... Bir de şuna şaşarız; her seferinde bu yolculuğun çok daha derin olduğunu hissedişimize...

Kalbi biliyoruz, öğrenmeye çalışıyoruz zannederiz... Bu ışık, yıllar önce tuttuğu elimizden, kocaman bir Kalbin taşıdığı o uçuk pembe, mavi tonlarındaki, altın pırıltılar saçan bulutların olduğu ufka doğru yürütürken bizi, Kuan-Yin'in bahsettiği 'sevgi tünellerinde' çok dolaşmıştık... Çok 'yeni yeni' sevgi koridorları görmüştük...

"İlahi Sevgiyi deneyimleyebileceklerin, mutlaka hayat içerisindeki sevgi tünellerinde dolaşmaları gerekiyor..." demişti Sevgili Kuan-Yin...

Mucize Taş Aragonit'in hissettirdikleri, Dünya'ya açtığı kapıdan giren o ışık bizi hiç bilmediğimiz bir aydınlıkla tanıştırmıştı... Bir mineralin nasıl böylesine bir ışığı taşıdığına hayret etmiştik... Mutfak Penceresindeki Hindistan kitabında Sevgili hocamız Sevgi Ersoy'un bir anne olarak salt bir 'kalp'le tüm Dünyaya yayılışı iliklerimize kadar işlemişti... Her okuyuşumuzda, o mutfakta pişirdiği yemeklerin kokularının içinden geçiyor,

sayfaların arasındaki o kristal gözyaşlarını yakalıyor, o kadar nadide olduklarından onları tutamıyor ve bir sonraki okuyuşumuzda yeniden o uçsuz bucaksız, dipsiz okyanusa atıyoruz kendimizi... Sade, sadelikle yaşanmış bir hayatın içinden, derinden parlayan o hazineyi, o parıltıları görerek, kendi Mutfak Penceresindeki Hindistan'ımızı aramaya koyulmuştuk...

'Hayat böyle de yaşanır, aradığım da bu...' diyerek Reiki Huzur Vadi'sinin yolunu tutmuştuk her fırsatta... Her sabah uyandıığımızda herkesin birbirini o gülümseyen yüzü ile karşılayışı, bambaşka bir boyutla tanıştırmıştı oradaki bizleri... Sonra aradan yıllar geçse de, eskimeyen tek şey o gülümseme oldu...

Yılların verdiği samimi çaba bizleri Kuan-Yin'e kadar taşıdı...

"Sevgi'nin, zaafaların dışına taşarak, sabit ve saf olması gerekmektedir..."

Sevgili Kuan-Yin;
"Benim sınırlarım içine girenler, sürekli olarak kutsanırlar..." diyor...

Ve bizler onun sınırlarına girdik... Reiki Huzur Vadisi, Kuan Yin'in, yani **Koşulsuz Sevgi**'nin tesirlerinin en çok yaşandığı yerdir... Bunun ötesi yoktu, biliyorduk... Çünkü sonsuzdu... Sonsuzdan sesleniyordu Kuan-Yin... Sevgi, her sene daha da gülümsüyordu Vadide... Hayat, sanki yeryüzüne ait en kadim sayfaların arasından küçücük bir çatlaktan sızarak, kocaman bir tebessümle göz kırpyordu ve Huzur Vadisi olarak yükseliyordu Toros'ların arasından... Kalp ve gülümseyiş, bir örgü şeklinde, ışıktan iplerle bu bedenlerimize uzanıyordu... 8 yıldır gidiyoruz Reiki Huzur Vadisi'ne... Sanki binlerce yıl büyüdük kalplerimizin içinde...

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

Reiki Huzur Vadisi'nde karşılaştığımız her tebessüm bizi bir bin yıl daha ileriye götürdü... Ne yaparsak yapalım, Sevgi'nin dışına çıkamadık... Ne yaparsak yapalım onun bizi kapsadığını gördük... Gülümsedikçe bilgeleştik, bilgeleştikçe gülmeye başladık bazen... Güldükten sonra sustuk, derinleştik... Derken yeniden gülümsedik... Sanki her an yeni bir bilgi doğuyordu Reiki Huzur Vadisi'nin üzerine... 'Sevgi tünelleri' gittikçe çoğaltıyorlardı kendilerini...

Orası birkaç kelimedede ifade buluyor hala üzerimizde: Dua etmek, dua etmek, dua etmek... Bildiğimiz, bilmediğimiz her şey için dua etmek... Yaptığımız tüm duaları tüm her şeyle paylaşmak... Birbirimize her sabah 'Bugün sizleri dün sevdiğimden daha çok seviyorum' demek...

Reiki Huzur Vadisi, her sabah, öğle, akşam yeniden dua etmek demek... Sevgi Ersoy'un her duamızı bitiriş cümleleri ile her şeye akmak demek:

*Ey Alemlerin içinden; Alemlerin üzerine;
Rahmetlerle yağan Rabbim...!
Sana hamdolsun...*

Eğer iznin olmasaydı, bütün bunların hiçbirisini yaşayamazdık... Işığın bilinçlerimize, sevgin kalplerimize, şifan bedenlerimize, koruman, bolluk bereketin hayatlarımıza aktı... Bizler merkez olmak üzere, bu şifadan, bu korumadan, bu bolluk bereketten, evlatlarımız, ailelerimiz, bütün sevdiklerimiz, kendilerine yol

*arayan, ışık arayan herkes yararlansın...
Auramızdan şifa isteyen bütün kardeşlerimize bu ışık ulaşsın...*

Hastaneler, hapishaneler, savaşlar, açlar, yoksullar, kimsesizler, bağımlılar, engelliler, cehaletin, sevgisizliğin pençesinde kıvranan kim varsa, bu şifayla şifa bulsun... Hayvanlar âlemi, bitkiler âlemi, mineral âlemi, hava, su, toprak, ateş, bu korumayla, bu bolluk bereketle sarılsın... Dünyamız, senin şefkatli ellerinle korunurken, en yüksek enerjileri kendisine çeksin...

İnsan soyu, ışık bedeniyle, ışık hayatıyla, sonsuza dek var olsun...

Reiki Huzur Vadisi: Sevgi Vadisi: Tebessümde, ışıktaki, duada olmak ve kalp kalp, kalp sadece Kalbin yaşadığı mekan...

'Ben artık Sevgi'yi yaşamak, İnsan olduğumu hatırlamak ve bunun onuru ile yaşamak istiyorum' dediğimiz için, Yeni Çağ'ın sadece Sevgi ile yaşanacağını bildiğimiz için asla kopmadığımız, kopmayacağımız ve sonsuz yolculuğumuzda durmaksızın bizi yürütecek olan toprak: **Reiki Huzur Vadisi...**

Ayrıntılı bilgiler için:

<http://www.mbavakfi.org.tr/>

<http://www.aragonitmucizesi.com/>

MERKEZ BİLGİ ALANI VAKFI - 1999

ETKİNLİKLERİMİZ

Vakfımızın tüm etkinlik ve programlarını www.mbavakfi.org.tr web sitemizden detaylı olarak görebilirsiniz.